

θήκη 10 έως 15 κόκκων κατ' ἑκάστην ἐκ τοῦ ἐξῆς μίγματος :

Κόνεως ἀνδρῶν ἀσβέστου	9	γραμμάρια
» ἀνθρακικοῦ νατρίου	5	»
» σηπηρίας	1	»
» θειικοῦ σιδήρου	1	»

Προστίθεται ἡ προρρηθεῖσα ποσότης εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἀφίεται ἐπὶ 24 ὥρας πρὸς κατακρήμνισιν. Ἐπειτα ἀποστραγγίζομεν. Πρέπει ὁ καθαρισμὸς αὐτὸς νὰ γίνεται μόνον διὰ τὸ ὕδωρ μιᾶς ἡμέρας. Δ^ρ

ΑΝΟΙΚΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Εἶδες τὸν προχθεσινὸν τὸν ἥλιο; αἶ, ἅμα βγαίνει μὲ τέτια δόξα, ἐγὼ ἀφίνω ὄλες μου τις δουλειὲς καὶ γυρίζω νὰν τὸνε χορτάσω. Ὡρες γύριζα καὶ προσέτι, πέρνοντας ἀπόλαψη καὶ ζωὴ ἀπὸ τὸ χρυσὸν μου τὸν πατέρα. Καὶ σὰν κουράστηκα, κάθισα σ' ἕνα πάγκο, ποῦ δὲ μὲ τὸν ἐκρυβε τίποτις. Κύταξα τότες τριγύρω μου καὶ ἔβλεπα ὅλη τὴ φύση νάναγχαλιάζει. Κεῖ κάτω καθρέφτης ἡ θάλασσα ἔπερνε τις πριλαντινίους του τις ἀγχιίδες καὶ τις ξανασκοπούσε, σὰ δέφτερος ἥλιος, καὶ νόμιζες πὼς ἐρωτολογιώταν μαζύ του. Καὶ τὰ χορταράκια ἀποκάτου ἐπὶ τὰ πόδια μου ἐνωίθα νάναστενάζουν, ποῦ τοὺς στερούσα, μὲ τὸ πάτημά μου, τὴ γενική χαρὰ.

Πολὺς κόσμος βγήκε στὸν περίπατο, καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴ θέση μου τὸν κύταξα, νὰ περνάει μπροστά μου, ἄστοχα. Μὰ ξαγνάντισα καὶ ἕνα, πατέρα βέβαια, ποῦ σιργιανούσε μὲ τὰ δύο του τὰ παιδάκια. Κρατούσε τὸ μικρότερον μὲ τὸ ἕνα του χέρι, καὶ μὲ τᾶλλο του βαστάοντας ἕνα μπατσούνι χτυπούσε πετραδάκια. Τὸ μεγαλύτερο— ἦταν κοριτάκι— σκουτούσε γύρωθὲ του.

Σὰν ἐπλησίασαν κάμποσο τὸν ἐγγνώρισα. Ἦταν ἕνας καλιτέγνης; ποιητής. Πῆγε καὶ κάθισε σ' ἕναν ἄλλο πάγκο μπροστά μου. Ὁ πατέρας τότες πῆρε τὸ μικρὸ του τὸ παιδάκι στὰ γόνατά του καὶ τοῦ μιλούσε καὶ κείνο φαινόταν νὰ κρέμεται ἀφ' τοῦ πατέρα τὸ στόμα. Τὸ πιδὲ μεγάλο ἔπαιζε μὲ τὰ λουλούδια καὶ ἔρχόταν ποῦ καὶ ποῦ κοντὰ του καὶ τὸνε διάκοφτε καὶ βωτούσε γιὰ τὸ ἕνα καὶ γιὰ τᾶλλο. Τοῦ πατέρα τὸ πρόσωπο ἀγχιδοβουλούσε τὴν ξεχωριστὴ λαχτάρα. Καὶ ἐγὼ συλογίζομουν πολλά. Σύγκρανα μέσα μου τὴ θέση τοῦ ποιητῆ, ποῦ κείνη τὴν ὥρα προσκαλοῦσε τὴ φαντασία του διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν καθημερινὴ του προσκάλεση.

Τί νὰ λέει στὸ παιδάκι του; Παραμυθί τοῦ λέει; Πῶς δείχνει ἐκεῖνο νὰ καταλαβαίνει τὸν πατέρα! Ὅτι καὶ ἂν τοῦ λέει, πῶς ἤθελα νὰν τάκούσω καὶ ἐγὼ! Καὶ ἐνωίθα τὴν ἀπλότη του τὴν τορινή, τὴ φανταστικὴ ἱστορία ποῦ θὰ δηγόταν, μακρὰ ἀφ' τὰ μεταφυσικά πετάματα, παρμένη ἀπὸ τὸ δέφτερο μέρος τῆς ψυχῆς τοῦ ποιητῆ, νὰ μὲ συγκινούσε πολὺ, ἴσα μὲ τις ἄλλες, περσότερο, ἴσως, καὶ ἀπὸ τίς! . . .

Φαίνεται νὰ ξεγάθηκα λιμπίζοντας τὴ χαρὰ της, γιατί ἕνας φίλος μου, χωρὶς νὰν τὸν καταλάβω, ἦρθε κάθισε κοντὰ μου, μὲ σκουντρίζε καὶ μὲ εἶπε:

— Θαμάζεις τὸν ποιητῆ; αἶ;

Καὶ ἐγὼ τὸν εἶπα:

— Αὐτὴ τὴ στιγμή ὄχι. Ζουλέβω μόνο τὸν πατέρα!

Σὲ φίλῳ
ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὁ ὄρθος τοῦ Βαίριγκ.

Κατὰ τὰς συζητήσεις περὶ τοῦ ὄρθου τοῦ Βαίριγκ, διάφοροι ἰατροὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι, καθὼς κατὰ τὰς ἐνέσεις παρετήρησαν, αὐτὰι

ἔχουσι διαφόρους βλαβεροὺς συνεπείας, π: χ: κνίδωσιν καὶ ἐπιδερμικὰ παθήματα, νευραλγίαν, πόνους τῶν ἀρθρώσεων, οἰδημα τῶν ἀδένων, ἐρεθισμοὺς τῶν νεφρῶν κτλ. Ἄν καὶ αἱ ἐνοχλήσεις αὐταὶ μέχρι τοῦδε ἦσαν ἐλαφροὺς φύσεως, δὲν ἀποκλείεται ὁ κίνδυνος ὅτι μετὰ ἐπανειλημμένας ἐνέσεις αἱ συνέπειαι αὐταὶ τοῦ ὄρθου δύνανται νὰ γίνωσιν σοβαρώτεροι εἰς παιδία πάσχοντα καὶ ἐξησθενημένα ἐκ διφθερίτιδος. Κατ' ἀντίθεσιν τούτου εἰρήσθω ὅτι, ὡς λέγεται, ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ δὲν παρετήρηθησαν τοιαῦτα βλάβαι κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ὄρθου τοῦ Ροῦ καὶ δὴ ἔνεκα ἀπλουστάτου λόγου. Ὁ καθηγητὴς Βαίριγκ προσθέτει πρὸς διατήρησιν τοῦ ὄρθου ἐν ἑκατοστὸν καθαροῦ φανικοῦ ὀξέος, ἐνῶ ὁ Ροῦ μεταγείρεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κάμφορα. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀπίθανον νὰ προέρχωνται αἱ ἐν Γερμανίᾳ παρατηρηθεῖσαι βλάβαι συνέπειαι ἐκ τῆς ἀμέσου εἰσαγωγῆς τοῦ φανικοῦ ὀξέος εἰς τὸ αἷμα τοῦ παιδιοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅσον χρόνον εἶνε τὸ φανικὸν ὀξὺ δι' ἀπολυμαντικῶς σκοποῦς ἐν τῇ χειρουργικῇ, τόσον γνωστὴ εἶνε ἡ δηλητηριώδης αὐτοῦ ἐνέργεια κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν ἀμεσον εἰσαγωγὴν εἰς τὸ αἷμα. Ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι κύκλοι θὰ δώσωσι προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ θὰ φροντίσωσι περὶ ἄλλου μέσου διατηρήσεως τοῦ ὄρθου.

Ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Ρουβινστάιν.

Κατὰ τὴν νεκροψίαν καὶ ταρίχευσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ρουβινστάιν παρετήρηθη περιέργως ἀνωμαλία τοῦ κρανίου αὐτοῦ. Ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μετωπικὸν ὄστον εἶχε τὸ ἔκτακτον πάχος ἐνδὸς ἑκατοστομέτρου. Μετωπικὸν ὄστον τοιοῦτου πάχους ἀπαντᾷ συνήθως εἰς τοὺς ἡλιθίους καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐγκεφάλου. Ὁ ἐγκέφαλος ὅμως τοῦ Ρουβινστάιν ἦτο παραπολὺ ἀνεπτυγμένος, ὅπως συμβαίνει μόνον εἰς μεγαλοφυᾶ πρόσωπα.

P*

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1895

Ηλανῆται.

Ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐγγύτερος πρὸς τὸν ἥλιον πλανήτης τοῦ πλανητικοῦ ἡμῶν συστήματος, εἶνε ὁρατὸς ἰδίως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ μηνὸς τούτου ὡς Ἄστηρ τῆς Ἑσπέρας, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου, ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Αἰγόκερου.

Ἡ Ἀφροδίτη, καθ' ὅλον τὸν μήνα λάμπουσα ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Αἰγόκερου, δύνει, ὡς Ἑσπερος, μίαν περίπου ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου.

Ὁ Ἄρης, ὁρατὸς καθ' ἑσπέραν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Κριοῦ, δύνει ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ Ζεὺς, ὁρατὸς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῶν Διδύμων, δύνει τὴν πρωΐαν ὀλίγον πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἥλιου.

Ὁ Κρόνος, ὁρατὸς τὴν πρωΐαν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Παρθένου.

Ὁ Οὐρανὸς καὶ ὁ Ποσειδῶν, μόνον διὰ τὴν λεσκοπίου εἰσὶν ὁρατοί.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά. Εἰδήσεις.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Χριστουγέννων, ὡς συνειθίζεται κατ' ἔτος, αἱ ἀθηναϊκὰ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν ποικίλην ἐπίκαιρον φιλολογικὴν ὕλην. Καὶ πρῶτον ἡ καθημερινὴ Ἑστία ἐξέδωκεν ἴδιον πανηγυρικὸν τεύχος, ἐν ᾧ συνειρογράθησαν οἱ κ. κ. Σπυρίδων Παγανήλης, Κ. Παλαμᾶς, Ἐμ. Λυκούδης, Ἀργύρης Ἐφταλιώτης, Δ. Γρ. Καμπούρογλου, Γεώργιος Σουρῆς, Ἄρ. Κουρτίδης, Ἰω. Πολέμης, Ἰω. Λαμπρίδης, Ἄλ. Πάλλης, Γρ. Ξενοπούλου, Πέτρος Βασιλικός, Κ. Πασαγιάννης, Ν. Ἐπισκοπόπουλος, Λάμπρος Ἀστέρης, Δ. Μάργαρης, Μιχ. Λάμπρος, Γεώργ. Δροσίνης, Κ. Τοπάλης, Μ. Μαρκόπουλος κτλ. κτλ. Ἐκ τοῦ τεύχους τούτου, τοῦ ὁποίου λαμπρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία, ἀποσπῶμεν τὸ κατωτέρω τετράστιχον τοῦ Χαΐνε, κατὰ μεταφρασιν τοῦ κ. Δ. Ι. Μάργαρη:

Τὶ εὐτυχία!

Ἄγκάλιασέ με, σφίξε με, μὲ τὸ γυτὸ κορμί σου, Μὲ τὰ λευκὰ τὰ χεῖρα σου, τὴ μέση τὴ λιγνὴ σου, Ἄχ, τί εὐτυχία! ἐμμορφώτερον φεῖδι κολουρασιαμένο Λαοκόοντα δὲν ἐδίπλωσα ποτὲ πιδὲ εὐτυχισμένο!

Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα» ἐδημοσίευσεν ἑκτενὲς ποίημα ὁ κ. Κ. Παλαμᾶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Πολιτεία» εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ὁ κ. Α. Παπαδιαμάντης χριστουγεννιάτικον διήγημα «Ἡ Γλυκοφιλοῦσα» εἰς τὸ «Ἄστυ» ἐπίσης χριστουγεννιάτικον διήγημα ὁ κ. Ν. Ἐπισκοπόπουλος, μεταύρασαν ἐπικαίρου ποιήματος τοῦ Ρωσέτη ὁ κ. Σ. Στεφάνου καὶ ἄρθρον «Ἐὰ Χριστούγεννα» ὁ κ. Π. Ἀποστολίδης (Παῦλος Νιρβάνας) τέλος ἡ «Νέα Ἐφημερίς» ἐδημοσίευσεν τὸ «Ὀνειρον τῆς Μαρίας» ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ἀναστασοπούλου, ἐν ποίημα τοῦ κ. Σ. Βάλδη καὶ ἐν διήγημα τοῦ κ. Κ. Πασαγιάννη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ γίνουσι τὰ ἐγκαίνια τῆς ὀδοῦ τοῦ Ὀμίλου τῶν Φιλομάθων ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ διοργανωθεῖσης Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως. Μέχρι τοῦδε πολλοὶ ζωγράφοι ἐπέστειλαν ἔργα των, ἐλπίζεται δὲ, ἐπειδὴ ἡ προθεσμία τῆς ἀποστολῆς δὲν ἔληξεν ἀκόμη, ὅτι θὰ στελιῶν καὶ ἄλλοι. Μεταξὺ τῶν ἤδη ἀναρτηθέντων διακρίνονται ἔργα τοῦ Δύτρα, τοῦ Φωκᾶ, τοῦ Χατζοπούλου, τῆς Διδῆς Προσαλέντη κτλ.

Καὶ ἐν Πάτραις, ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Φιλαρμονικῆς, ἀπετέλεσθη μικρὰ καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις αὐτοσχέδιος, ἐκ διαφόρων πρὸς τὸν Σύλλογον δωρημάτων τῶν ἐκεῖ ζωγράφων ἐρασιτεχνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων οὐκ ὀλίγα διακρίνοντα ἐπὶ τέχνῃ.

Ἐπὶ τῇ ἐπέτειῳ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἡ ἐν Ἀθῆναις Ἐφιλαρμονικὴ ἔδωκε πανηγυρικὴν συναυλίαν ὡραιότητα ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κομφοδιῶν, τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπέβησεν ὁ Σπυρίδων Φιντικῆς, ἀρχαῖος καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ Φιντικῆς ἐποσώδασεν ἐν Γερμανίᾳ δαπάναις τοῦ Βασιλέως Ὁθωλῶς ὀλίγω μετὰ τὴν εἰς Ἀθῆνας ἐπιστροφήν του, διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, διδάξας τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ὑπὲρ τὰ τριάκοντα πέντε ἔτη. Μέλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, διετέλεσε καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, διακριθεὶς διὰ τὸν πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ζήλόν του. Ἡ κηδεῖα του ἐτετέλεσθη τὴν Κυριακὴν μεγαλοπρεπῆς.

Ὁ κ. Σπυρίδων Μηλιαράκης, καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐδημοσίευσεν εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος «Ἐπίκρισιν τῆς Ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν Διδακτικῶν Βιβλίων ἐπιτροπῆς». Διὰ ταύτης ὁ κ. Μηλιαράκης ἀποδεικνύει ὑποπεσόντα εἰς στοιχειώδη ἐπιστημονικὰ λάθη τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Γ. Βάφαν, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ δὲ τολμηρὸς οὗτος ἔλεγχος, κατὰ τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἔχει τις νάντιτάτη, ἐπροξένησεν ἀληθεὲς ἐπιστημονικὸν σκάνδαλον.

Εἰς τὴν Βουλὴν ἤρχισεν ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως τῶν διαπυλίων τελῶν. Ἐκ τοῦ Ἀνακτορικοῦ Ταμεῖου διανεμήθησαν τρισχίλια δραχμαὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

Τὸ ἐν Ἀθῆναις Βρεφοκομεῖον ἔκαμεν ἑκκλήσιν πρὸς τοὺς φιλανθρωποὺς, ζητῶν τὸν ἑρανό των, ὡς μὴ δυνάμενον νὰ ἐπαρκέσῃ ἐξ ἰδίων πρὸς συντήρησιν του. Πρῶτος ὁ κ. Α. Συγγρός, ὁ πάντοτε πρόθυμος εἰς γενναιοδωρίαν, προσέφερε 1500 δραχμάς.

Εἰς τὸ θέατρον τῶν Κομφοδιῶν παρεστάθη ὁ Μέγας Γαλέτος, δρᾶμα τοῦ Ἰσπανοῦ Ἐστεγαρά, κατὰ μεταφρασιν Δ. Βικέλα. Προσεχῶς δὲ θὰ παρα-